

[Mimi Jakobsen]

Vi finder derfor heller ingen anledning til at søge denne praksis ændret, men mener, at det også for fremtiden er af den største betydning, at ansvaret ligger hos sikkerhedsudvalget, og at dette udvalg uhindret kan træffe hurtige og effektive afgørelser, såfremt man skønner, at en persons tilstedeværelse i landet betyder en fare for landets sikkerhed.

Centrum-demokraterne vil med interesse deltage i en debat om en eventuel ændring af udlændingeloven, men må på nuværende tidspunkt afvise en sådan diskussion og afvente fremsættelsen af eventuelle forslag fra det udvalg, som ministeren nu agter at ned-sætte.

På baggrund af disse bemærkninger skal jeg herefter fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget tager den af regeringen afgivne redegørelse vedrørende udvisningen af mexikaneren Martinez til efterretning og går derefter over til næste punkt på dagsordenen.«

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Der er her begæret pause, hvad jeg ikke finder ganske rimeligt, men vi plejer at følge partier, der forlanger det.

Jeg skal derfor afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 14.00.

Mødet udsat kl. 12.03

Mødet genoptaget kl. 14.00

Forhandlingen genoptoges.

Ebba Strange (SF):

Jeg skal starte med at takke for justitsministerens besvarelse af vores forespørgsel – ikke fordi jeg er tilfreds med de svar, vi har fået af justitsministeren, men fordi vi dog har fået nogle svar.

Men en svartale er jo også karakteriseret ved det, den ikke indeholder, ikke kun ved det, den indeholder. F. eks. skal jeg starte

med at give udtryk for, at jeg er skuffet over, at justitsministeren fuldstændig går uden om besvarelsen af anden del af forespørgslen, nemlig den del, der lyder:

» . . . hvilke garantier har ministeren opnået for hans sikkerhed . . . «. Det skal jeg vende tilbage til i mit indlæg, og i øvrigt skal jeg kommentere ministerens besvarelse langs ad vejen.

Efter min vurdering er der sket to alvorlige ting i sagen omkring mexikaneren Martinez, siden forespørgslen om udvisningen blev rejst her i tinget første gang.

Den ene alvorlige ting, der er sket, er, at rigsadvokaten har opgivet sigtelsen mod Martinez ifølge retsplejelovens § 723, stk. 1, fordi han ikke anser, at sagen kan føre til domfældelse. Det kan have forskellige årsager, at en rigsadvokat ikke mener, at en sag kan føre til domfældelse, og jeg vil gerne spørge justitsministeren – jeg er ikke så spændt på svaret, men jeg vil gerne spørge alligevel –: mener justitsministeren, at rigsadvokaten har opgivet sigtelsen, fordi man faktisk ikke mener, at Martinez har gjort noget galt, eller er det, fordi man ikke mener, at man kan få bevist, at han har gjort det?

Det andet alvorlige, der er sket, er, at Martinez er forsvundet. Ingen ved, hvor han er; ingen ved, under hvilke vilkår han opholder sig. Det har bevirket, at 25 afdelinger af Amnesty International er gået i gang med at undersøge hans skæbne. Det kan måske nok undre én lidt, at den socialdemokratiske ordfører, der dog har en vis tilknytning til denne organisation, ikke var mere optaget af den del i sin ordførertale. Her vil jeg gerne spørge: hvad gør man nu fra regeringens side for at finde ud af, hvor mexikaneren er, og hvilke garantier har man for, at han er i sikkerhed? Det var under mange af de drøftelser, vi har haft med den tidligere justitsminister, magtpåliggende for regeringen, fik man indtryk af, at Martinez ikke blev udvist til et land, hvor han ville blive udsat for forfølgelse. Derfor er det meget beklageligt, at vi er i den situation, vi er i i dag.

Hvem er det, der har ansvaret for dette? Det er den socialdemokratiske regering, og derfor er tidspunktet for forespørgslen ikke forpasset. Der er nogle, der har sagt til mig: nu, hvor vi har fået ny justitsminister, er tidspunktet så ikke forpasset? Det mener jeg ikke det er, for naturligvis er det, der er sket